

[Ebba Strange]

pers ophold i Christiania. Samstemmende tyder de undersøgelser på, at mange af de kriminalitetstruede, og det vil sige folk, der tidligere har været i kontakt med politiet, eller folk, hvis tidligere forudsætninger indicerer en stor mulighed for kriminalitet, i nogen udstrækning søger ud i Christiania, søger det som et fristed, og at deres kriminalitet falder derude.

Således kunne direktoratet for kriminalforsorg i 1975 udtale, at dets klientel ville miste et fristed, hvor de føler sig trygge og oplever tolerance, hvis området blev lukket, og at de da i stedet ville søge til de hårde miljøer på Nørrebro og Vesterbro.

Også Københavns børne- og ungdomsværn kunne i 1976 konstatere, at af de meget belastede børn og unge, de havde kontakt med i Christiania, var der en mindre tilbagefaldshyppighed end blandt dem, der levede på Broerne i København.

Hvis det var rigtigt, at Christianias eksistens skulle betyde en forøgelse af kriminaliteten i Københavnsområdet, måtte det kunne aflæses i en stigning i politiets statistikker, og det kan det ikke.

Flemming Balvig forsøgte på baggrund af Eefsens indberetning i 1975 at gøre op, hvor stor en del af de anmeldte straffelovsovertrædelser der stammede fra Christiania. Det viste sig, at de lå på ca. 2 promille, og det svarer til befolkningsandelen i Christiania i forhold til den øvrige del af København. Når dertil kommer, at de grupper, som jeg nævnte før, og som er særlig kriminalitetstruede, er væsentlig større i Christiania end i det øvrige København, skulle det indicere en større kriminalitet.

Endelig har Flemming Balvig lavet en undersøgelse, der sammenligner kriminaliteten på Vesterbro og kriminaliteten i Christiania, og den viser, at der registreres fra 3 til 20 gange færre tyverier i Christiania og fra 3 til 30 gange færre voldshandlinger i Christiania end i Vesterbrokvarteret.

Så kan man spørge sig selv, hvordan det kan være, at kriminaliteten ikke er større, når der nu er så mange kriminalitetstruede derude, og det er selvfølgelig kriminalpolitisk og kriminologisk vældig spændende. Der er en norsk kriminolog, der hedder Niels Kristi, som har skrevet en bog, der hedder »Hvor tæt et samfund«, og dér er han inde på, at der er en tendens til, at kriminaliteten falder,

hvis de kriminalitetstruede lever i et tæt samfund, hvor folk tager sig af hinandens problemer, og hvor folk kommer hinanden ved. Der er ingen tvivl om, at mange af de mennesker, der er havnet i Christiania, måske for første gang i deres liv har oplevet en imødekommenhed fra andre menneskers side, der tager sig af dem, som forærer dem en smøg, som forærer dem en trøje, som forærer dem lidt mad eller en pilsner, så de er fri for at gå ud og stjæle sig til det. Derfor har Christiania betydet noget positivt for mange af de mennesker.

Imidlertid er der sket det, siden de undersøgelser, der her er lavet, blev afsluttet, i perioden fra 1976 til 1978, at forholdene ude omkring i samfundet rundt om Christiania er blevet sværere og sværere for de unge mennesker: arbejdsløsheden er vokset konstant, uddannelsstilbuddene er faldet, den økonomiske situation er blevet dårligere, og det betyder, at flere er truede og flere får svært ved at klare sig. Det betyder også, at man kan risikere, at tærsklen i Christiania for, hvad de kan klare dér, kan overskrides. For hvis en miljøbehandling af kriminalitet skal lykkes, kræver det et rimeligt forhold mellem dem, der er kriminalitetstruede, og dem, der kan støtte de kriminalitetstruede. Jeg ved i hvert fald fra beretninger ude fra Christiania, at narkosælgere er et problem for dem, at de selv prøver at tackle det, men at det nogle gange kan være svært for dem.

Derfor vil jeg gerne stille et spørgsmål til justitsministeren. Når nu justitsministeren i sin tale appellerer til christianitterne om at være politiet behjælpelig, når politiet skal foretage undersøgelser derude, og roser christianitterne for, at de har været det i en bestemt drabssag, vil jeg spørge justitsministeren, om han har indtryk af, at politiet er parat til at yde den hjælp i Christiania, som de har brug for nogle gange, når de føler, at pusherne eller narkohandlerne, som de hedder på pænt dansk, tager ud til Christiania, dels for at skjule sig, dels for at prøve at skaffe sig et marked derude. Der er ikke noget, man er ret meget mere bange for derude end narkotika. Jeg ved, man ryger hash – det har jeg været inde på – men den hårde narkotika er man bange for derude, og man ønsker at holde narkohandlerne væk.

Så vil jeg godt sige, netop fordi det er kristeligt folkeparti, der har rejst forespørgsels-